

F.5.4. Az egy főre jutó települési hulladék mennyisége

A háztartási hulladék csökkentése legtöbb esetben a szokásaink megváltoztatásán múlik. Ezért is fontos indikátor az egy főre jutó települési hulladék mennyisége, mert jelentős mértékben a fogyasztókon múlik. Ugyanakkor a termékek csomagolásai kényszerhelyzetet teremtenek: a fogyasztó megveszi a terméket, és így hulladékot termel, vagy lemond róla a csomagolás miatt. Megjegyzendő, hogy a hulladék mennyiségére vonatkozó adatok a forrásoktól függően igen eltérőek lehetnek. Ennek oka éppen az, hogy ezek különböző formákban újra megjelenhetnek a kereskedelemben, és ezért nehezen nyomon követhető a valódi mennyisége.

Egyre több olyan kezdeményezés lát napvilágot hazánkban is, amely kívánatos és elérhető célként mutatja be a „nulla hulladék”-életmódot (ilyen például a Humusz Szövetség „Nulla Hulladék” kezdeményezése). Kormányzati szinten a szemléletformálás mellett fontos lenne, hogy támogatást és előnyt élvezzenek azok a kezdeményezések, amelyek a jellemző, de könnyen megszüntethető hulladékfajtákat (például csomagolás) minimalizálják és/vagy teljesen ki is küszöbölik. Ezenkívül a kormányzati szint felelőssége lenne a zöld közbeszerzés teljes körű megvalósítása. Fontos még kiemelni az újrahasznosítás és az újrahasználat kérdését is. Az EU körforgásos gazdasági modellje értelmében a hulladékra értékes másodnyersanyagként kell tekinteni. Ám ennek érdekében már a tervezés és az alapanyagok kiválasztása során hangsúlyt kell fektetni a termék egész életútját figyelembe vevő szemléletre. A politika szabályozó szerepe

itt is jelentős, mert a lakosság 99%-a oktatás hatására sem mond le a túlsomagolt termékekről.

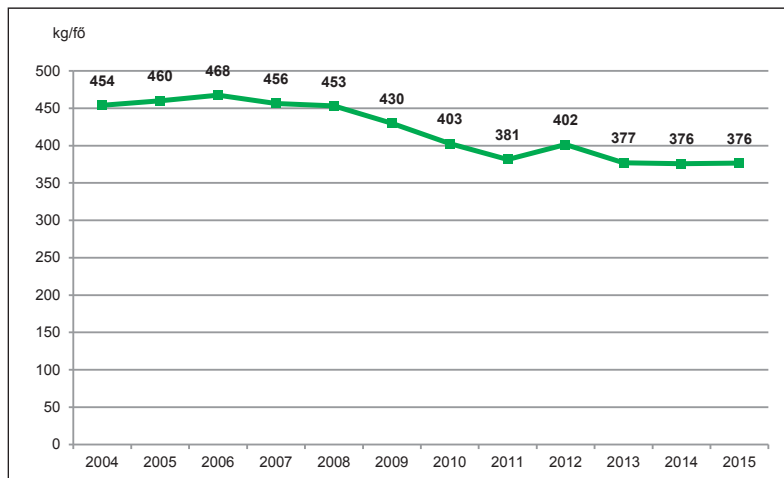
A hulladék mennyisége a fogyasztás nagyságával is szoros összefüggést mutat, így a 2008-tól tapasztalható csökkenés inkább a válság következményének tekinthető, semmint a tudatosság ilyen mértékű javulásának.

Érdekes az országos eltérésekre is figyelmet fordítani. Bár az adatok az elszállított mennyiségre vonatkoznak, jól látható a nagyobb települések és az üdülőövezetek által kirajzolt mintázat. A kedvezőtlenebb adatok itt is a fogyasztási szokásokkal hozhatóak összefüggésbe.

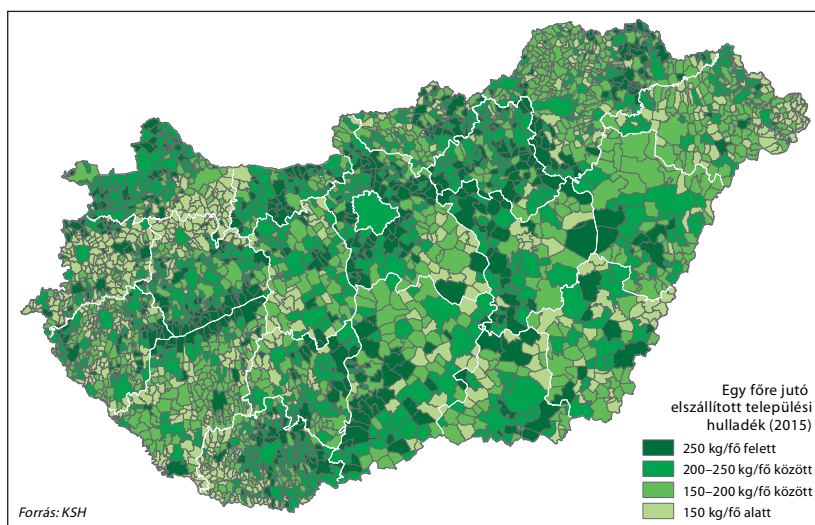
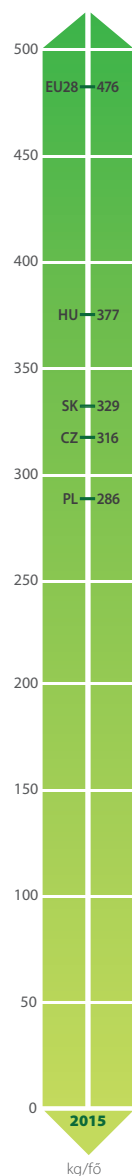
Nem szabad ugyanakkor figyelmen kívül hagynunk a szelektív hulladékgyűjtési rendszer fejlesztését, amely két éve indult útjára a fővárosban egy KEOP-projekt eredményeképpen. Bár az EU-átlagtól (476 kg) hazánk kevésse elmarad (377 kg) az egy főre jutó települési szilárd hulladék mennyiségét tekintve, az utóbbi évek stagnálása nem tekinthető biztató előjelnek.

A rendszerszintű korlátok feltérképezése lenne a legfőbb feladat. Ez azt jelenti, hogy meg kell vizsgálni, hogy az előállítás, fogyasztás, szabályozás hármában milyen fejlesztési lehetőségek vannak, illetve ezek hogyan hatnak egymásra.

A hulladékkezelési módszerek, technológiák dinamikus fejlődésével a jogszabályok nehezen tudnak lépést tartani. Kijelenthetjük, hogy csak az a jó hulladék, ami nem jön létre. Végző soron a hulladék fogalmát a másodnyersanyag fogalmával kellene helyettesíteni.

Forrás: FM, KSH

Forrás: KSH

Az utóbbi három év stagnálása arra figyelmeztet, hogy a kormányzati beavatkozások elengedhetetlenek a javulás érdekében.

Forrás: Eurostat